

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Strasburg, 23 października 2024 r.
(OR. en)**

**2022/0392(COD)
LEX 2393**

**PE-CONS 97/1/23
REV 1**

**PI 204
COMPET 1313
MI 1167
IND 717
CODEC 2598**

**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY W SPRAWIE PRAWNEJ
OCHRONY WZORÓW PRZEMYSŁOWYCH
(WERSJA PRZEKSZTAŁCONA)**

**DYREKTYWA
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/...**

z dnia 23 października 2024 r.

**w sprawie prawnej ochrony wzorów przemysłowych
(wersja przekształcona)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 ust. 1,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 184 z 25.5.2023, s. 39.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 10 października 2024 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady należy wprowadzić szereg zmian³. W celu zapewnienia jasności dyrektywa ta powinna zostać przekształcona.
- (2) Dyrektywą 98/71/WE zharmonizowano te główne przepisy prawa materialnego państw członkowskich dotyczące wzorów przemysłowych, które w momencie jej przyjmowania uznano za wywierające najbardziej bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, gdyż utrudniały swobodny przepływ towarów i ograniczały swobodę świadczenia usług w Unii.
- (3) Ochrona wzorów przemysłowych w prawie krajowym państw członkowskich współistnieje z ochroną dostępną na poziomie Unii w formie wzorów przemysłowych Unii Europejskiej (zwanymi dalej „unijnymi wzorami przemysłowymi”), które mają jednolity charakter i są ważne w całej Unii, jak określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 6/2002⁴. Współistnienie systemów ochrony wzorów przemysłowych na poziomie Unii i na poziomie krajowym oraz równowaga między nimi stanowią fundament unijnego podejścia do ochrony własności intelektualnej.
- (4) Zgodnie ze swoim komunikatem z dnia 19 maja 2015 r. zatytułowanym „Program UE – Lepsze wyniki dzięki lepszemu stanowieniu prawa” oraz ze swoim zobowiązaniem do regularnego przeglądu polityk unijnych Komisja przeprowadziła szeroko zakrojoną ocenę systemów ochrony wzorów przemysłowych w Unii, obejmującą kompleksową ocenę ekonomiczną i prawną, popartą szeregiem badań.

³ Dyrektywa 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów przemysłowych (Dz.U. L 289 z 28.10.1998, s. 28).

⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów przemysłowych wspólnotowych (Dz.U. L 3 z 5.1.2002, s. 1).

- (5) W swoich konkluzjach z dnia 10 listopada 2020 r. w sprawie polityki w zakresie własności intelektualnej i zmiany systemu wzorów przemysłowych w Unii Rada wezwała Komisję do przedstawienia wniosków dotyczących zmiany rozporządzenia (WE) nr 6/2002 i dyrektywy 98/71/WE. Było to podyktowane potrzebą zmodernizowania systemów wzorów przemysłowych oraz zwiększenia atrakcyjności ochrony wzorów przemysłowych dla poszczególnych twórców i przedsiębiorstw, zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP). W szczególności zwrócono uwagę na to, że w ramach tej zmiany należy uwzględnić i rozważyć zmiany mające na celu wspieranie i wzmacnianie wzajemnie uzupełniającego się charakteru unijnych, krajowych i regionalnych systemów ochrony wzorów przemysłowych oraz że powinny się z nią wiązać dalsze wysiłki na rzecz zmniejszenia obszarów rozbieżności w systemie ochrony wzorów przemysłowych w Unii.
- (6) Mając na uwadze końcowe wyniki tej oceny, Komisja – w komunikacie z dnia 25 listopada 2020 r. zatytułowanym „Pełne wykorzystanie potencjału innowacyjnego UE – Plan działania w zakresie własności intelektualnej wspierający odbudowę i odporność UE” – zapowiedziała, że w następstwie udanej reformy unijnego prawodawstwa dotyczącego znaków towarowych dokona przeglądu unijnego prawodawstwa dotyczącego ochrony wzorów w celu uproszczenia systemu oraz zwiększenia jego dostępności i efektywności, a także zmodernizowania ram regulacyjnych w świetle rozwoju nowych technologii na rynku.

- (7) W swojej rezolucji z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie planu działania w zakresie własności intelektualnej wspierającego odbudowę i odporność UE⁵ Parlament Europejski z zadowoleniem przyjął gotowość Komisji do dokonania nowelizacji unijnych przepisów w zakresie ochrony wzorów przemysłowych w celu lepszego wspierania przejścia na gospodarkę cyfrową, zrównoważoną i ekologiczną, wezwał Komisję do dalszej harmonizacji procedur zgłaszania i unieważniania wzorów przemysłowych w państwach członkowskich oraz zaproponował, aby rozważyła zapewnienie spójności dyrektywy 98/71/WE i rozporządzenia (WE) nr 6/2002 w celu zagwarantowania większej pewności prawa. W rezolucji tej Parlament Europejski stwierdził również, że system ochrony wzorów przemysłowych unijnych powinien zostać dostosowany do systemu znaków towarowych UE, aby właściciele wzorów przemysłowych mogli zapobiegać wprowadzaniu na obszar celny Unii towarów naruszających wzory przemysłowe; wezwał też Komisję, aby umożliwiła właścicielom marek powstrzymanie tranzytu podrobionych wzorów przemysłowych przez terytorium Unii. Ponadto Parlament Europejski zauważył, że ochrona wzorów przemysłowych dla części używanych na potrzeby naprawy produktów złożonych jest tylko częściowo zharmonizowana i że prowadzi to do fragmentacji rynku wewnętrznego i braku pewności prawa.
- (8) Konsultacje i ocena przeprowadzone przez Komisję ujawniły, że pomimo uprzedniej harmonizacji przepisów krajowych wciąż istnieją obszary, w których dalsza harmonizacja mogłaby mieć korzystny wpływ na konkurencyjność i wzrost gospodarczy, w szczególności w wyniku zwiększenia dostępu MŚP do systemu ochrony wzorów przemysłowych.

⁵ Dz.U. C 205 z 20.5.2022, s. 26.

- (9) Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz aby ułatwić, w stosownych przypadkach, nabywanie praw do wzorów przemysłowych, administrowanie nimi i ich ochronę w Unii, z korzyścią dla wzrostu gospodarczego i konkurencyjności przedsiębiorstw w Unii, w szczególności MŚP, przy należyтым uwzględnieniu interesów konsumentów, konieczne jest rozszerzenie zakresu zbliżenia przepisów osiągniętego dzięki dyrektywie 98/71/WE na inne aspekty prawa materialnego dotyczącego wzorów przemysłowych, regulującego wzory przemysłowe chronione z tytułu rejestracji na podstawie rozporządzenia (WE) nr 6/2002.
- (10) Ponadto konieczne jest również zbliżenie przepisów proceduralnych w celu ułatwienia nabywania praw do wzorów przemysłowych, administrowania nimi i ich ochrony w Unii. Dlatego też należy zapewnić spójność w państwach członkowskich i w systemie ochrony unijnych wzorów przemysłowych niektórych podstawowych przepisów proceduralne w zakresie rejestracji wzorów przemysłowych. W odniesieniu do procedur przewidzianych w prawie krajowym wystarczającym rozwiązaniem jest określenie ogólnych zasad i pozostawienie państwom członkowskim swobody ustanowienia bardziej szczegółowych przepisów.
- (11) Niniejsza dyrektywa nie wyklucza stosowania, w odniesieniu do wzorów przemysłowych, prawa przewidującego ochronę inną niż ochrona wynikająca z rejestracji lub publikacji wzoru przemysłowego, takiego jak prawo Unii dotyczące praw z niezarejestrowanych wzorów przemysłowych bądź prawo Unii lub prawo krajowe dotyczące znaków towarowych, patentów i wzorów przemysłowych użytkowych, nieuczciwej konkurencji czy odpowiedzialności cywilnej.
- (12) Istotne jest, aby ustanowić zasadę kumulatywnej ochrony wynikającej ze szczególnego prawa dotyczącego ochrony z tytułu rejestracji wzorów przemysłowych oraz z prawa autorskiego, według której to zasady wzory przemysłowe chronione prawami do wzorów przemysłowych powinny również kwalifikować się do ochrony jako utwory chronione prawem autorskim, pod warunkiem że spełnione są wymogi prawa autorskiego.

- (13) Osiągnięcie celów rynku wewnętrznego wymaga, aby warunki uzyskania prawa z rejestracji wzoru przemysłowego były zharmonizowane we wszystkich państwach członkowskich. W tym celu konieczne jest ustanowienie jednolitych definicji pojęć wzoru przemysłowego i produktu, które będą jasne, przejrzyste i aktualne pod względem technologicznym, z uwzględnieniem również pojawienia się nowych wzorów przemysłowych, które nie są zawarte w produktach materialnych. Mając na uwadze, że katalog odpowiednich produktów nie ma stanowić zbioru zamkniętego, należy odróżnić produkty zawarte w przedmiotach materialnych od produktów wizualizowanych w formie graficznej i od produktów wynikających z przestrzennego rozmieszczenia elementów, które mają tworzyć środowisko wewnętrzne lub zewnętrzne. W tym kontekście należy uznać, że animacje, takie jak ruch lub przechodzenie cech danego produktu, mogą mieć wpływ na postać wzorów przemysłowych, w szczególności w przypadku wzorów przemysłowych, które nie są zawarte w przedmiotach materialnych. Ponadto istnieje potrzeba ustanowienia jednolitej definicji wymogów w zakresie nowości i indywidualnego charakteru, które prawa z rejestracji wzorów przemysłowych powinny spełniać.
- (14) W celu ułatwienia swobodnego przepływu towarów należy zapewnić co do zasady, by prawa z rejestracji wzorów przemysłowych przyznawały uprawnionemu równoważną ochronę we wszystkich państwach członkowskich.
- (15) Ochrona przyznawana jest uprawnionemu do prawa w drodze rejestracji wzoru przemysłowego w odniesieniu do tych cech wzoru przemysłowego produktu, w całości lub części, które są przedstawione w widoczny sposób w zgłoszeniu tego wzoru przemysłowego do rejestracji i które są udostępnione publicznie w drodze publikacji lub udostępnienia właściwych akt dotyczących tego zgłoszenia do wglądu.

- (16) Cechy wzoru przemysłowego produktu – oprócz tego, że są przedstawione w widoczny sposób w zgłoszeniu wzoru przemysłowego do rejestracji – nie muszą być widoczne w żadnym konkretnym momencie ani w żadnej konkretnej sytuacji używania, aby korzystać z ochrony wzoru przemysłowego. W ramach wyjątku od tej zasady ochrona nie powinna obejmować tych części składowych, które są niewidoczne podczas zwykłego używania produktu złożonego, ani tych cech takich części, które są niewidoczne, kiedy część jest zamontowana, ani tych, które same w sobie nie spełniają wymogów w zakresie nowości i indywidualnego charakteru. Dlatego cechy wzoru przemysłowego części składowych produktu złożonego wyłączone z ochrony z wymienionych względów nie powinny być uwzględniane do celów stwierdzenia, czy inne cechy wzoru przemysłowego spełniają wymogi, by korzystać z ochrony.
- (17) Chociaż wskazanie produktów powinno stanowić część zgłoszenia wzoru przemysłowego do rejestracji, nie powinno ono wpływać na zakres ochrony wzoru przemysłowego jako takiego. Wskazania produktów wraz z przedstawieniem wzoru przemysłowego mogą jednak służyć do określenia charakteru produktu, w którym wzór przemysłowy jest zawarty lub w którym ma być zastosowany. Ponadto wskazania produktów poprawiają możliwość wyszukiwania wzorów przemysłowych w rejestrze wzorów przemysłowych prowadzonym przez urząd zajmujący się ochroną własności przemysłowej i zwiększają przejrzystość i dostępność rejestru. W związku z tym przed rejestracją wskazania produktów muszą być dokładne, bez nadmiernego obciążania zgłaszających wzory przemysłowe do rejestracji.

- (18) Ocena, czy wzór przemysłowy ma indywidualny charakter, powinna być uzależniona od tego, czy całościowe wrażenie, jakie wzór przemysłowy wywiera na oglądającym go poinformowanym użytkowniku, różni się od całościowego wrażenia, jakie wywiera na tym użytkowniku jakiegokolwiek inny wzór przemysłowy stanowiący część ogółu istniejących wcześniej wzorów przemysłowych; ocena ta powinna uwzględniać charakter produktu, w którym wzór przemysłowy ten jest zawarty lub zastosowany, a w szczególności sektor przemysłu, do którego wzór przemysłowy ten należy, oraz zakres swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru przemysłowego.
- (19) Nie należy utrudniać innowacji technologicznych poprzez przyznawanie ochrony wzorom przemysłowym, które obejmują wyłącznie cechy lub układ cech wynikające tylko z funkcji technicznej. Powyższe stwierdzenie nie oznacza, że wzór przemysłowy musi posiadać jakość estetyczną. Prawo z zarejestrowanego wzoru przemysłowego może być unieważnione, jeżeli przy doborze cech postaci nie odegrały żadnej roli inne względy – w szczególności względy związane z aspektem wizualnym – niż konieczność spełniania przez ten produkt konkretnej funkcji technicznej.
- (20) Podobnie nie należy utrudniać wzajemnej wymienności produktów różnych wytwórców poprzez rozszerzenie ochrony wzoru przemysłowego o wzory przemysłowe połączeń mechanicznych.
- (21) Niemniej jednak mechaniczne połączenia produktów modułowych mogą stanowić istotny element innowacyjnych cech charakterystycznych produktów modułowych oraz istotną wartość handlową i z tego względu powinny kwalifikować się do ochrony.
- (22) Prawo z wzoru przemysłowego nie powinno obejmować wzoru przemysłowego sprzecznego z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami. Niniejsza dyrektywa nie harmonizuje krajowych koncepcji porządku publicznego ani dobrych obyczajów.

- (23) Dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego niezbędne jest ujednolicenie czasu trwania ochrony udzielonej na podstawie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego.
- (24) Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla stosowania reguł konkurencji na podstawie art. 101 i 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (25) Ze względów pewności prawa merytoryczne podstawy odmowy rejestracji oraz merytoryczne podstawy unieważnienia praw z rejestracji wzorów przemysłowych we wszystkich państwach członkowskich powinny zostać wyliczone w wyczerpujący sposób w niniejszej dyrektywie.
- (26) Jednak aby zapobiec niewłaściwemu używaniu symboli – innych niż symbole, o których mowa w art. 6ter Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej podpisanej w Paryżu dnia 20 marca 1883 r. (zwanej dalej „konwencją paryską”) – będących przedmiotem szczególnego interesu publicznego w danym państwie członkowskim, państwa członkowskie powinny mieć swobodę ustalania szczególnych podstaw odmowy rejestracji. Aby zapobiec niewłaściwej rejestracji i przywłaszczaniu elementów należących do dziedzictwa kulturowego, które są przedmiotem interesu narodowego, państwa członkowskie powinny mieć również swobodę ustalania szczególnych podstaw odmowy rejestracji oraz unieważnienia. Takie elementy dziedzictwa kulturowego – w rozumieniu Konwencji w sprawie ochrony światowego dziedzictwa kulturalnego i naturalnego przyjętej przez Konferencję Generalną UNESCO dnia 16 listopada 1972 r. lub w zakresie, w jakim stanowią one materialny przejaw niematerialnego dziedzictwa kulturowego w rozumieniu Konwencji UNESCO w sprawie ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego przyjętej przez Konferencję Generalną UNESCO na jej 32 sesji dnia 17 października 2003 r. – obejmują, przykładowo, zabytki lub grupy budynków, artefakty, rzemiosło lub stroje.

- (27) W związku z rosnącym upowszechnieniem technologii drukowania przestrzennego w różnych gałęziach przemysłu, w tym za pomocą sztucznej inteligencji, oraz z wynikającymi z tego wyzwaniami dla uprawnionych do prawa do wzorów przemysłowych wiążącymi się ze skutecznym zapobieganiem nielegalnemu kopiowaniu ich chronionych wzorów przemysłowych należy przewidzieć, że tworzenie, pobieranie, kopiowanie i udostępnianie wszelkich nośników lub oprogramowania komputerowego utrwalających wzór przemysłowy w celu odtworzenia produktu z naruszeniem chronionego wzoru przemysłowego stanowią używanie wzoru przemysłowego, które powinno podlegać zezwoleniu ze strony uprawnionego do prawa do wzoru przemysłowego.
- (28) W celu wzmocnienia ochrony wzorów przemysłowych i skuteczniejszego zwalczania procederu podrabiania oraz zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami państw członkowskich w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO), w szczególności na mocy art. V Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT 1947) dotyczącego swobody tranzytu oraz – w odniesieniu do leków generycznych – na podstawie deklaracji dauhańskiej w sprawie porozumienia TRIPS i zdrowia publicznego, przyjętej przez konferencję ministerialną WTO dnia 14 listopada 2001 r., uprawnionemu do prawa z rejestracji wzoru przemysłowego powinno przysługiwać prawo do uniemożliwiania osobom trzecim wprowadzania, w ramach obrotu handlowego, z państw trzecich na terytorium państwa członkowskiego, w którym wzór przemysłowy został zarejestrowany, produktów, które nie są dopuszczone do swobodnego obrotu w tym państwie członkowskim, w przypadku gdy bez zgody posiadacza prawa dany wzór przemysłowy jest w ten sam sposób zawarty lub zastosowany w takich produktach lub gdy danego wzoru przemysłowego nie da się odróżnić pod względem istotnych cech od takich produktów.

- (29) W tym celu należy zezwolić uprawnionym do prawa z rejestracji wzorów przemysłowych na uniemożliwianie wprowadzania produktów stanowiących naruszenie oraz obejmowania takich produktów wszelkimi sytuacjami celnymi, w tym w szczególności tranzytem, przeładunkiem, składowaniem, wolnymi obszarami celnymi, czasowym składowaniem, uszlachetnianiem czynnym lub odprawą czasową, również w przypadku gdy produkty takie nie są przeznaczone do wprowadzenia do obrotu w danym państwie członkowskim. Przeprowadzając kontrole celne, organy celne powinny wykorzystywać uprawnienia i procedury określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013⁶, w tym na wniosek uprawnionych do prawa. W szczególności organy celne powinny przeprowadzać odpowiednie kontrole zgodnie z kryteriami analizy ryzyka.
- (30) Aby potrzebę zapewnienia skutecznego wykonywania praw do wzoru przemysłowego pogodzić z koniecznością unikania utrudnień w swobodnym obrocie legalnymi produktami, prawo przyznane uprawnionemu do prawa do wzoru przemysłowego powinno wygasnąć, w przypadku gdy zgłaszający lub posiadacz produktów w toku postępowania wszczętego przed organem sądowym lub innym organem właściwym w celu rozstrzygnięcia, czy naruszono prawo z rejestracji wzoru przemysłowego, są w stanie dowieść, że uprawnionemu do prawa z rejestracji wzoru przemysłowego nie przysługuje prawo do zakazania wprowadzenia produktów do obrotu w państwie końcowego przeznaczenia.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 15).

- (31) Wyłączne prawa wynikające z prawa z rejestracji wzoru przemysłowego powinny podlegać odpowiednim ograniczeniom. Poza działaniami podejmowanymi w celach prywatnych i niehandlowych oraz działaniami podejmowanymi w celach doświadczalnych, taki wykaz przypadków dozwolonego użycia powinien obejmować działania polegające na odtwarzaniu w celu cytowania lub nauczania, użycie informacyjne w kontekście reklamy porównawczej oraz użycie na potrzeby komentarza, krytyki lub parodii, pod warunkiem że działania te są zgodne z uczciwymi praktykami w handlu i nie utrudniają nadmiernie zwykłego wykorzystywania wzoru przemysłowego. Używanie wzoru przemysłowego przez osoby trzecie w celu ekspresji artystycznej należy uznać za uczciwe, o ile jest ono zgodne z uczciwymi praktykami w przemyśle i handlu. Ponadto niniejsza dyrektywa powinna być stosowana w sposób zapewniający pełne poszanowanie podstawowych praw i wolności, w szczególności wolności wypowiedzi.
- (32) Celem ochrony wzorów przemysłowych jest przyznanie wyłącznych praw do postaci produktu, ale nie monopolu na produkt jako taki. Ochrona wzorów przemysłowych, dla których nie ma praktycznej alternatywy, doprowadziłaby w rzeczywistości do monopolu na produkt. Taka ochrona byłaby bliska nadużyciu systemu ochrony wzorów przemysłowych. Jeżeli zezwoli się osobom trzecim na produkcję i dystrybucję części zamiennych, konkurencja pozostanie utrzymana. Jeżeli ochrona wzorów przemysłowych zostanie rozszerzona na części zamienne, takie osoby trzecie będą naruszać wspomniane prawa, konkurencja zostanie wyeliminowana, a uprawniony do prawa do wzoru przemysłowego faktycznie uzyska monopol na dany produkt.

- (33) Różnice w przepisach państw członkowskich dotyczących używania chronionych wzorów przemysłowych na potrzeby naprawy produktu złożonego mającej na celu przywrócenie mu pierwotnej postaci – w przypadku gdy produkt, w którym wzór przemysłowy ten jest zawarty lub zastosowany, stanowi podyktowaną formą część składową produktu złożonego – mają bezpośredni wpływ na ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Takie różnice zakłócają konkurencję i wymianę handlową na rynku wewnętrznym oraz skutkują brakiem pewności prawa. Możliwość naprawy produktów leży u podstaw gospodarki zrównoważonej, jak podkreślono w komunikacie Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu.

- (34) W związku z tym, aby zapewnić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz uczciwą konkurencję, konieczne jest zbliżenie przepisów państw członkowskich dotyczących ochrony wzorów przemysłowych w zakresie używania chronionych wzorów przemysłowych na potrzeby naprawy produktu złożonego mającej na celu przywrócenie mu pierwotnej postaci poprzez dodanie klauzuli naprawy podobnej do klauzuli już zawartej w rozporządzeniu (WE) nr 6/2002 i mającej zastosowanie do unijnych wzorów przemysłowych na poziomie Unii, ale wyraźnie dotyczącej wyłącznie podyktowanych formą części składowych produktów złożonych. W związku z tym, że zamierzonym skutkiem takiej klauzuli naprawy jest uniemożliwienie wykonywania praw do wzorów przemysłowych w sytuacji, gdy wzór przemysłowy części składowej produktu złożonego jest używany na potrzeby naprawy produktu złożonego mającej na celu przywrócenie mu pierwotnej postaci, klauzula naprawy powinna być jednym ze środków obrony przed naruszeniem prawa do wzoru przemysłowego przewidzianych w niniejszej dyrektywie. Ponadto, aby zapobiec wprowadzaniu konsumentów w błąd i umożliwić im podejmowanie świadomych wyborów między konkurującymi ze sobą produktami, które mogą być użyte na potrzeby naprawy, należy wyraźnie przewidzieć, że na klauzulę naprawy nie mogą powoływać się wytwórca lub sprzedawca części składowej, którzy nie poinformowali należycie konsumentów o pochodzeniu handlowym oraz o tożsamości wytwórcy produktu, który ma być wykorzystany na potrzeby naprawy produktu złożonego. Takie szczegółowe informacje należy podać za pomocą wyraźnego i widocznego oznaczenia na produkcie lub, gdy nie jest to możliwe, na jego opakowaniu lub w załączonym do produktu dokumencie, a informacje te powinny zawierać co najmniej znak towarowy, pod którym produkt ten jest wprowadzany do obrotu, a także nazwę wytwórcy.

- (35) Z myślą o ochronie skuteczności liberalizacji rynku posprzedażowego części zamiennych, co jest celem niniejszej dyrektywy, i zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej⁷, aby móc korzystać z wyjątku, który klauzula naprawy ustanawia od ochrony wzorów przemysłowych, wytwórca lub sprzedawca części składowej produktu złożonego mają obowiązek zachowania należytej staranności i zapewnienia stosownymi sposobami, w szczególności w drodze umowy, aby użytkownicy na dalszym etapie łańcucha nie zamierzali używać przedmiotowych części składowych na potrzeby inne niż naprawa mająca na celu przywrócenie produktowi złożonemu pierwotnej postaci. Nie powinno to jednak oznaczać, że wytwórca lub sprzedawca części składowej produktu złożonego muszą zagwarantować, obiektywnie i w każdych okolicznościach, że wytwarzane lub sprzedawane przez nich części są ostatecznie rzeczywiście używane przez użytkowników końcowych wyłącznie na potrzeby naprawy mającej na celu przywrócenie temu produktowi złożonemu pierwotnej postaci.
- (36) Aby nie dopuścić do sytuacji, w której rozbieżności w państwach członkowskich w zakresie warunków uprzedniego używania powodują różnice w mocy prawnej tego samego wzoru przemysłowego w różnych państwach członkowskich, należy zapewnić, aby każda osoba trzecia, która może wykazać, że przed datą zgłoszenia wzoru przemysłowego lub – jeśli zastrzeżono pierwszeństwo – przed datą pierwszeństwa rozpoczęła używanie w dobrej wierze w państwie członkowskim lub poczyniła poważne i skuteczne przygotowania do używania w państwie członkowskim wzoru przemysłowego wchodzącego w zakres ochrony na podstawie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, który nie stanowi jego naśladownictwa, była uprawniona do ograniczonego wykorzystywania tego wzoru przemysłowego.

⁷ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 20 grudnia 2017 r., *Acacia Srl przeciwko Pneusgarda Srl i Audi AG oraz Acacia Srl i Rolando D'Amato przeciwko Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG*, sprawy połączone C-397/16 i C-435/16, ECLI:EU:C:2017:992.

- (37) W celu ułatwienia wprowadzania do obrotu produktów chronionych wzorem przemysłowym, w szczególności przez MŚP i poszczególnych twórców, oraz w celu lepszego poinformowania o systemach rejestracji wzorów przemysłowych istniejących zarówno na poziomie Unii, jak i na poziomie krajowym, powszechnie akceptowana informacja w formie symbolu © powinna być dostępna do wykorzystania przez uprawnionych do prawa do wzoru przemysłowego i inne osoby za zgodą tych uprawnionych do prawa.
- (38) Aby usprawnić i ułatwić dostęp do ochrony wzorów przemysłowych oraz zwiększyć pewność i przewidywalność prawa, procedura rejestracji wzorów przemysłowych w państwach członkowskich powinna być efektywna i przejrzysta oraz oparta na przepisach zbliżonych do przepisów mających zastosowanie do unijnych wzorów przemysłowych.
- (39) Konieczne jest ustanowienie niezbędnych wspólnych przepisów w zakresie wymogów i środków technicznych dotyczących przedstawienia wzorów przemysłowych w dowolnej formie reprodukcji wizualnej na etapie dokonywania zgłoszenia wzoru przemysłowego do rejestracji, z uwzględnieniem postępu technicznego w zakresie wizualizacji wzorów przemysłowych oraz potrzeb przemysłu Unii w odniesieniu do nowych wzorów przemysłowych cyfrowych. Ponadto państwa członkowskie powinny ustanowić zharmonizowane standardy poprzez konwergencję praktyk.
- (40) Aby zwiększyć efektywność, zgłaszającym wzory przemysłowe do rejestracji należy również zezwolić na ujmowanie kilku wzorów przemysłowych w jednym zgłoszeniu zbiorowym bez konieczności spełnienia warunku przewidującego, że wszystkie produkty, w których wzory przemysłowe mają być zawarte lub zastosowane, należą do tej samej klasy międzynarodowej klasyfikacji wzorów przemysłowych (zwanej dalej „klasyfikacją lokarneńską”) ustanowionej na mocy porozumienia z Locarno (1968).

- (41) Zwykła publikacja w następstwie rejestracji wzoru przemysłowego może w niektórych przypadkach uniemożliwić przedsięwzięcie handlowe obejmujące wzór przemysłowy lub zagrozić jego powodzeniu. Rozwiązaniem w takich przypadkach jest możliwość odroczenia publikacji. W celu zapewnienia spójności i większej pewności prawa, a tym samym by pomóc przedsiębiorstwom w zmniejszeniu kosztów zarządzania portfelami wzorów przemysłowych, odroczenie publikacji powinno podlegać tym samym przepisom w całej Unii.
- (42) Aby zapewnić przedsiębiorstwom równe warunki działania i zapewnić taki sam poziom dostępu do ochrony wzorów przemysłowych w całej Unii poprzez ograniczenie do minimum obciążeń związanych z rejestracją i innych obciążeń proceduralnych dla zgłaszających, wszystkie centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluksu powinny ograniczyć – tak jak robi to Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) na poziomie Unii – przeprowadzane przez siebie z urzędu badanie merytoryczne do zweryfikowania braku podstaw odmowy rejestracji, których wyczerpujący wykaz zawiera niniejsza dyrektywa.
- (43) Aby zapewnić inny sposób uznawania praw do wzorów przemysłowych za nieważne, państwa członkowskie powinny mieć możliwość prowadzenia administracyjnej procedury unieważnienia dostosowanej w odpowiednim zakresie do procedury mającej zastosowanie do zarejestrowanych unijnych wzorów przemysłowych.

- (44) Centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich powinny współpracować z Urzędem Własności Intelektualnej Państw Beneluksu oraz z EUIPO we wszystkich obszarach rejestracji wzorów przemysłowych i administrowania nimi w celu promowania konwergencji praktyk i narzędzi poprzez działania takie jak tworzenie i aktualizowanie wspólnych lub połączonych baz danych i portali do celów prowadzenia konsultacji i wyszukiwania. Państwa członkowskie powinny ponadto zapewnić, by ich centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej i Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluksu współpracowały ze sobą oraz z EUIPO we wszystkich innych obszarach ich działalności istotnych z punktu widzenia ochrony wzorów przemysłowych w Unii.
- (45) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy – a mianowicie tworzenie i rozwijanie sprawnie funkcjonującego rynku wewnętrznego oraz ułatwienie rejestracji i ochrony praw do wzorów przemysłowych oraz administrowania nimi w Unii w celu wspierania, w stosownych przypadkach, wzrostu gospodarczego i konkurencyjności – nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiar i skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (46) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁸ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

- (47) Zobowiązanie do transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinno być ograniczone do tych przepisów, które stanowią merytoryczną zmianę w porównaniu z dyrektywą 98/71/WE. Zobowiązanie do transpozycji przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z tej wcześniejszej dyrektywy.
- (48) Niniejsza dyrektywa powinna pozostawać bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu transpozycji dyrektywy do prawa krajowego, który to termin określono w załączniku I do niniejszej dyrektywy,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do:
 - a) praw z rejestracji wzorów przemysłowych w centralnych urzędach zajmujących się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich;
 - b) praw z rejestracji wzorów przemysłowych w Urzędzie Własności Intelektualnej Państw Beneluksu;
 - c) praw z rejestracji wzorów przemysłowych na mocy międzynarodowych uzgodnień obowiązujących w danym państwie członkowskim;
 - d) zgłoszeń w celu uzyskania praw z rejestracji wzorów przemysłowych, o których to prawach mowa w lit. a), b) i c).
2. Do celów niniejszej dyrektywy zarejestrowanie wzoru przemysłowego obejmuje także publikację następującą po zgłoszeniu wzoru przemysłowego do urzędu zajmującego się ochroną własności przemysłowej w państwie członkowskim, w którym taka publikacja skutkuje powstaniem prawa do wzoru przemysłowego.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „urząd” oznacza odpowiedzialny za rejestrację wzorów przemysłowych centralny urząd zajmujący się ochroną własności przemysłowej w państwie członkowskim lub Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluksu;
- 2) „rejestr” oznacza rejestr wzorów przemysłowych prowadzony przez dany urząd;
- 3) „wzór przemysłowy” oznacza postać całego produktu lub części produktu wynikającą z cech, w szczególności linii, konturów, kolorów, kształtu, faktury lub materiałów samego produktu lub jego dekoracji, włączając w to ruch, przechodzenie lub jakikolwiek inny rodzaj animacji tych cech;
- 4) „produkt” oznacza każdy przedmiot przemysłowy lub rękodzielniczy inny niż program komputerowy, niezależnie od tego, czy jest on zawarty w przedmiocie materialnym, czy też materializuje się w formie niefizycznej, w tym:
 - a) opakowanie, zestawy artykułów, przestrzenne rozmieszczenie elementów mających tworzyć środowisko wewnętrzne lub zewnętrzne oraz części przeznaczone do złożenia produktu złożonego;
 - b) prace lub symbole graficzne, logo, powierzchniowe motywy zdobnicze, kroje pisma typograficznego oraz graficzne interfejsy użytkownika;
- 5) „produkt złożony” oznacza produkt składający się z wielu części, które mogą być zastępowane, co umożliwia rozłożenie i ponowne złożenie tego produktu.

Rozdział 2

Prawo materialne dotyczące wzorów przemysłowych

Artykuł 3

Wymogi dotyczące ochrony

1. Państwa członkowskie chronią wzory przemysłowe wyłącznie poprzez ich rejestrację i przyznają wyłączne prawa uprawnionym zgodnie z niniejszą dyrektywą.
2. Wzór przemysłowy jest chroniony prawem z wzoru przemysłowego, jeżeli jest nowy i posiada indywidualny charakter.
3. Wzór przemysłowy zastosowany lub zawarty w produkcie stanowiącym część składową produktu złożonego jest uważany za nowy i posiadający indywidualny charakter wyłącznie:
 - a) jeżeli część składowa zawarta w produkcie złożonym pozostaje widoczna podczas zwykłego używania tego produktu; oraz
 - b) w stopniu, w jakim te widoczne cechy części składowej same w sobie spełniają wymogi w zakresie nowości i indywidualnego charakteru.
4. „Zwykłe używanie” w rozumieniu ust. 3 lit. a) oznacza używanie przez użytkownika końcowego, z wyłączeniem konserwacji, obsługi lub naprawy.

Artykuł 4

Nowość

Wzór przemysłowy uznaje się za nowy, jeśli do daty zgłoszenia wzoru przemysłowego do rejestracji lub – jeśli zastrzeżono pierwszeństwo – do daty pierwszeństwa nie udostępniono publicznie żadnego identycznego wzoru przemysłowego. Wzory przemysłowe uważa się za identyczne, jeśli ich cechy różnią się jedynie nieistotnymi szczegółami.

Artykuł 5

Indywidualny charakter

1. Wzór przemysłowy uznaje się za mający indywidualny charakter, jeśli całościowe wrażenie, jakie wywiera on na poinformowanym użytkowniku, różni się od całościowego wrażenia, jakie wywiera na tym użytkowniku jakikolwiek inny wzór przemysłowy, który został udostępniony publicznie przed datą zgłoszenia wzoru przemysłowego do rejestracji lub – jeśli zastrzeżono pierwszeństwo – przed datą pierwszeństwa.
2. Przy ocenie indywidualnego charakteru bierze się pod uwagę zakres swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru przemysłowego.

Artykuł 6
Ujawnienie

1. Do celów stosowania art. 4 i 5 uważa się, że wzór przemysłowy został udostępniony publicznie, jeśli został opublikowany po zarejestrowaniu lub w inny sposób, lub wystawiony, wykorzystany w obrocie handlowym lub w inny sposób ujawniony, z wyjątkiem przypadków, gdy środowiska wyspecjalizowane w danej branży, działające w Unii, nie mogły w dostateczny sposób zapoznać się z tymi faktami w ramach zwykłego prowadzenia działalności przed datą zgłoszenia wzoru przemysłowego do rejestracji lub – jeśli zastrzeżono pierwszeństwo – przed datą pierwszeństwa. Wzoru przemysłowego nie uważa się jednak za udostępniony publicznie z tego tylko powodu, że został on ujawniony osobie trzeciej pod wyraźnym lub dorozumianym warunkiem zachowania poufności.
2. Ujawnienie nie jest brane pod uwagę do celów stosowania art. 4 i 5, jeśli ujawniony wzór przemysłowy, który jest identyczny z wzorem przemysłowym, dla którego wystąpiono o ochronę na podstawie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego w państwie członkowskim, lub który nie różni się pod względem całościowego wrażenia od tego wzoru przemysłowego, został udostępniony publicznie:
 - a) przez twórcę, następcę prawnego twórcy lub osobę trzecią w wyniku dostarczonej informacji lub działania podjętego przez twórcę lub następcę prawnego twórcy; oraz
 - b) w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę zgłoszenia lub – jeśli zastrzeżono pierwszeństwo – datę pierwszeństwa.

3. Ust. 2 ma również zastosowanie, jeśli wzór przemysłowy został udostępniony publicznie w wyniku nadużycia wobec twórcy lub następcy prawnego twórcy.

Artykuł 7

Wzory przemysłowe wynikające z ich funkcji technicznej i wzory przemysłowe wzajemnych połączeń

1. Prawo z wzoru przemysłowego nie obejmuje cech postaci produktu wynikających wyłącznie z jego funkcji technicznej.
2. Prawo z wzoru przemysłowego nie obejmuje cech postaci produktu, które muszą być konieczne odtworzone w ich dokładnej formie i wymiarach, aby produkt, w którym zawarto lub zastosowano wzór przemysłowy, mógł zostać mechanicznie połączony z innym produktem lub mógł zostać umieszczony w nim, na nim lub dookoła niego, tak aby oba produkty mogły spełniać swoją funkcję.
3. Niezależnie od ust. 2 niniejszego artykułu prawo z wzoru przemysłowego, pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w art. 4 i 5, obejmuje wzór przemysłowy służący zapewnieniu możliwości wielokrotnego składania lub łączenia wzajemnie wymienialnych produktów w ramach systemu modułowego.

Artykuł 8

Wzory przemysłowe sprzeczne z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami

Prawo z wzoru przemysłowego nie obejmuje wzoru przemysłowego sprzecznego z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami.

Artykuł 9
Zakres ochrony

1. Zakres ochrony wynikającej z prawa do wzoru przemysłowego obejmuje każdy wzór przemysłowy, który nie wywiera na poinformowanym użytkowniku innego całościowego wrażenia.
2. Przy ocenie zakresu ochrony bierze się pod uwagę zakres swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru przemysłowego.

Artykuł 10
Rozpoczęcie i czas trwania ochrony

1. Ochrona wynikająca z prawa do wzoru przemysłowego rozpoczyna się w chwili udzielenia prawa przez urząd.
2. Wzór przemysłowy rejestruje się na okres pięciu lat, licząc od daty dokonania zgłoszenia wzoru przemysłowego do rejestracji. Uprawniony do prawa może przedłużyć rejestrację, zgodnie z art. 32, na jeden okres pięcioletni lub na więcej takich okresów, przy czym łączny okres ochrony nie przekracza 25 lat, licząc od daty zgłoszenia wzoru przemysłowego do rejestracji.

Artykuł 11
Prawo do zarejestrowanego wzoru przemysłowego

1. Prawo do zarejestrowanego wzoru przemysłowego przysługuje twórcy lub następcy prawnemu twórcy.

2. Jeżeli wzór przemysłowy został wspólnie opracowany przez dwie osoby lub więcej osób, prawo do zarejestrowanego wzoru przemysłowego przysługuje wspólnie tym osobom.
3. Jednak w przypadku, gdy wzór przemysłowy opracowany jest przez pracownika w ramach wykonywania jego obowiązków lub wykonywania poleceń udzielonych przez jego pracodawcę, prawo do zarejestrowanego wzoru przemysłowego przysługuje pracodawcy, o ile zainteresowane strony nie ustaliły inaczej lub prawo krajowe nie stanowi inaczej.

Artykuł 12

Domniemanie na korzyść wpisanego do rejestru uprawnionego do prawa do wzoru przemysłowego

Za osobę uprawnioną do występowania w każdym postępowaniu przed urzędem, na którego terytorium występuje się o ochronę, jak również w każdym innym postępowaniu, uznaje się osobę, na rzecz której zarejestrowano wzór przemysłowy, lub – przed rejestracją – osobę, na rzecz której dokonano zgłoszenia.

Artykuł 13

Podstawy odmowy rejestracji

1. Odmowa rejestracji wzoru przemysłowego następuje, jeżeli:
 - a) wzór przemysłowy nie jest wzorem przemysłowym w rozumieniu art. 2 pkt 3;
 - b) wzór przemysłowy jest sprzeczny z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami, jak przewidziano w art. 8; lub

- c) wzór przemysłowy stanowi niewłaściwe użycie któregokolwiek z elementów wymienionych w art. 6ter Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej, chyba że właściwe organy wyraziły zgodę na rejestrację.
- 2. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że rejestracji wzoru przemysłowego należy odmówić, jeżeli wzór przemysłowy stanowi niewłaściwe użycie znaków, godeł i herbów, które są inne niż te objęte art. 6ter konwencji paryskiej i które są przedmiotem szczególnego interesu publicznego danego państwa członkowskiego, chyba że właściwy organ wyraził zgodę na rejestrację wzoru przemysłowego zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego.
 - 3. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że rejestracji wzoru przemysłowego należy odmówić, jeżeli zawiera on całkowite lub częściowe odtworzenie elementów należących do dziedzictwa kulturowego, które są przedmiotem interesu narodowego.

Artykuł 14

Podstawy unieważnienia

- 1. Jeśli wzór przemysłowy jest już zarejestrowany, prawo z wzoru przemysłowego uznaje się za nieważne w każdej z następujących sytuacji:
 - a) wzór przemysłowy nie jest wzorem przemysłowym w rozumieniu art. 2 pkt 3;
 - b) wzór przemysłowy nie spełnia wymogów przewidzianych w art. 3–8;
 - c) wzór przemysłowy został zarejestrowany z naruszeniem art. 13 ust. 1 lit. c) lub art. 13 ust. 2;

- d) na podstawie decyzji właściwego sądu lub organu uprawnionemu do prawa do wzoru przemysłowego nie przysługuje to prawo na mocy prawa państwa członkowskiego;
- e) wzór przemysłowy koliduje z wcześniejszym wzorem przemysłowym, który został publicznie udostępniony przed datą zgłoszenia lub po tej dacie, lub – jeśli zastrzeżono pierwszeństwo – przed datą pierwszeństwa wzoru przemysłowego lub po tej dacie, i który chroniony jest od daty wcześniejszej niż data zgłoszenia lub, w przypadku zastrzeżenia pierwszeństwa, data pierwszeństwa wzoru przemysłowego:
 - (i) jako zarejestrowany unijny wzór przemysłowy lub z tytułu zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji, pod warunkiem jego rejestracji;
 - (ii) z tytułu prawa z rejestracji wzoru przemysłowego w danym państwie członkowskim lub z tytułu zgłoszenia w celu uzyskania takiego prawa, pod warunkiem jego rejestracji;
 - (iii) z tytułu prawa do wzoru przemysłowego zarejestrowanego na mocy międzynarodowych uzgodnień obowiązujących w danym państwie członkowskim lub z tytułu zgłoszenia w celu uzyskania takiego prawa, pod warunkiem jego rejestracji;
- f) w późniejszym wzorze przemysłowym użyto oznaczenia odróżniającego, a prawo Unii lub prawo danego państwa członkowskiego, którym podlega to oznaczenie, upoważniają uprawnionego do prawa do tego oznaczenia do zakazania takiego użycia;
- g) wzór przemysłowy stanowi nieuprawnione użycie utworu chronionego przez prawo autorskie danego państwa członkowskiego.

2. Jeżeli wzór przemysłowy jest już zarejestrowany, państwa członkowskie mogą przewidzieć, że prawo z wzoru przemysłowego podlega unieważnieniu, jeżeli wzór przemysłowy zawiera całkowite lub częściowe odtworzenie elementów należących do dziedzictwa kulturowego, które są przedmiotem interesu narodowego.
3. Na podstawy unieważnienia przewidziane w ust. 1 lit. a) i b) może powoływać się:
 - a) każda osoba fizyczna lub prawna; lub
 - b) każda grupa lub każdy podmiot utworzone do celów reprezentacji interesów wytwórców, producentów, usługodawców, handlowców lub konsumentów, jeżeli na mocy przepisów je regulujących posiadają one zdolność pozywania lub bycia pozwanymi we własnym imieniu.
4. Na podstawę unieważnienia przewidzianą w ust. 1 lit. c) mogą powoływać się wyłącznie osoba lub podmiot, których dotyczy niewłaściwe użycie.
5. Na podstawę unieważnienia przewidzianą w ust. 1 lit. d) może powoływać się wyłącznie osoba, której przysługuje prawo z wzoru przemysłowego na mocy prawa danego państwa członkowskiego.
6. Na podstawy unieważnienia przewidziane w ust. 1 lit. e), f) i g) może powoływać się wyłącznie:
 - a) zgłaszający w celu uzyskania wcześniejszego prawa lub uprawniony do wcześniejszego prawa;
 - b) osoba, która zgodnie z prawem Unii lub prawa danego państwa członkowskiego jest uprawniona do wykonywania praw; lub

- c) licencjobiorca upoważniony przez uprawnionego do wcześniejszego prawa.
- 7. Prawo z rejestracji wzoru przemysłowego nie może zostać unieważnione w przypadku, gdy zgłaszający wzór przemysłowy w celu uzyskania prawa, o którym mowa w ust. 1 lit. e), f) i g), lub uprawniony do prawa, o którym mowa w ust. 1 lit. e)–g), wyraźnie zezwolili na rejestrację wzoru przemysłowego przed złożeniem wniosku o unieważnienie lub powództwa wzajemnego.
- 8. Prawo ze wzoru przemysłowego może zostać unieważnione nawet po dacie jego wygaśnięcia lub zrzeczenia się tego prawa.

Artykuł 15

Przedmiot ochrony

Ochronie podlegają te cechy postaci zarejestrowanego wzoru przemysłowego, które w widoczny sposób są przedstawione w zgłoszeniu wzoru przemysłowego do rejestracji.

Artykuł 16

Prawa wynikające z prawa do wzoru przemysłowego

- 1. Rejestracja wzoru przemysłowego przyznaje uprawnionemu do niego wyłączne prawo do używania tego wzoru przemysłowego i do uniemożliwiania używania go osobom trzecim, które nie mają na to zgody uprawnionego.
- 2. Na podstawie ust. 1 mogą być zakazane w szczególności następujące działania:
 - a) wytwarzanie, oferowanie, wprowadzanie do obrotu lub używanie produktu, w którym wzór przemysłowy jest zawarty lub zastosowany;

- b) przywóz lub wywóz produktu, o którym mowa w lit. a);
- c) składowanie produktu, o którym mowa w lit. a), w celach, o których mowa w lit. a) i b);
- d) tworzenie, pobieranie, kopiowanie i udostępnianie innym osobom lub rozpowszechnianie wśród innych osób jakiegokolwiek nośnika lub oprogramowania komputerowego, które rejestrują wzór przemysłowy w celu umożliwienia wytworzenia produktu, o którym mowa w lit. a).

3. Uprawnionemu do prawa z rejestracji wzoru przemysłowego przysługuje prawo do uniemożliwiania wszystkim osobom trzecim wprowadzania – w ramach obrotu handlowego – z państw trzecich do państwa członkowskiego, w którym wzór przemysłowy ten jest zarejestrowany, produktów, które nie są dopuszczone do swobodnego obrotu w tym państwie członkowskim, w przypadku gdy dany wzór przemysłowy jest w ten sam sposób zawarty lub zastosowany w tych produktach lub gdy danego wzoru przemysłowego nie da się odróżnić pod względem istotnych cech od takich produktów, a uprawnionemu nie zostało udzielone zezwolenie.

Prawo, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, wygasa w przypadku, gdy w toku postępowania wszczętego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 608/2013 służącego ustaleniu, czy naruszono prawo z zarejestrowanego wzoru przemysłowego, wnioskodawca lub posiadacz produktów dowiodą, że uprawnionemu do prawa z rejestracji wzoru przemysłowego nie przysługuje prawo zakazania wprowadzania produktów do obrotu w państwie końcowego przeznaczenia.

Artykuł 17

Domniemanie ważności

1. W postępowaniach o naruszenie domniemywa się, na korzyść uprawnionego do prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, że spełnione są wymogi dotyczące ważności prawnej prawa z rejestracji wzoru przemysłowego przewidziane w art. 3–8, i że prawo z wzoru przemysłowego nie zostało zarejestrowane z naruszeniem art. 13 ust. 1 lit. c).
2. Domniemanie ważności, o którym mowa w ust. 1, jest wzruszalne za pomocą wszelkich środków proceduralnych dostępnych w porządku prawnym danego państwa członkowskiego, w tym powództw wzajemnych.

Artykuł 18

Ograniczenie praw wynikających z prawa z rejestracji wzoru przemysłowego

1. Praw wynikających z prawa do wzoru przemysłowego po dokonaniu rejestracji nie wykonuje się w odniesieniu do:
 - a) działań podejmowanych w celach prywatnych i niehandlowych;
 - b) działań podejmowanych w celach doświadczalnych;
 - c) działań polegających na odtwarzaniu w celu cytowania lub nauczania;
 - d) działań podejmowanych w celu wskazania, że dany produkt jest produktem należącym do określonego uprawnionego do prawa do wzoru przemysłowego, lub w celu odniesienia się do danego produktu jako do produktu należącego do konkretnego uprawnionego do prawa do wzoru przemysłowego;
 - e) działań podejmowanych na potrzeby komentarza, krytyki lub parodii;

- f) sprzętu na statkach i statkach powietrznych zarejestrowanych w innym państwie, które czasowo znajdują się na terytorium danego państwa członkowskiego;
 - g) przywozu do danego państwa członkowskiego części zamiennych i wyposażenia na potrzeby napraw statków i statków powietrznych, o których mowa w lit. f);
 - h) wykonywania napraw na statkach i statkach powietrznych, o których mowa w lit. f).
2. Ust. 1 lit. c), d) i e) stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy działania są zgodne z uczciwymi praktykami w handlu i nie utrudniają nadmiernie zwykłego wykorzystywania wzoru przemysłowego, a w przypadku, o którym mowa w lit. c) – gdy wskazane jest źródło pochodzenia produktu, w którym wzór przemysłowy jest zawarty lub zastosowany.

Artykuł 19

Klauzula napraw

1. Ochrona nie jest przyznawana zarejestrowanemu wzorowi przemysłowemu, stanowiącemu część składową produktu złożonego –którego postać warunkuje wzór przemysłowy części składowej – i który jest używany w rozumieniu art. 16 ust. 1 wyłącznie na potrzeby naprawy tego produktu złożonego mającej na celu przywrócenie mu pierwotnej postaci.
2. Na ust. 1 nie mogą powoływać się wytwórca lub sprzedawca części składowej produktu złożonego, którzy nie poinformowali należycie konsumentów, za pomocą wyraźnego i widocznego oznaczenia na produkcie lub w innej stosownej formie, o pochodzeniu komercyjnym produktu oraz o tożsamości wytwórcy produktu, który ma być użyty na potrzeby naprawy produktu złożonego, tak aby konsumenci mogli dokonać świadomego wyboru między konkurującymi ze sobą produktami, które mogą być użyte na potrzeby naprawy.

3. Wytwórca lub sprzedawca części składowej produktu złożonego nie są zobowiązani do zagwarantowania, że wytwarzane lub sprzedawane przez nich części składowe są docelowo używane przez użytkowników końcowych wyłącznie na potrzeby naprawy mającej na celu przywrócenie produktowi złożonemu pierwotnej postaci.
4. Jeżeli w dniu... [*data wejścia w życie niniejszej dyrektywy*] prawo krajowe państwa członkowskiego przewiduje ochronę wzorów przemysłowych w rozumieniu ust. 1, na zasadzie odstępstwa od ust. 1 dane państwo członkowskie do dnia ... [*osiem lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy*] nadal zapewnia tę ochronę w odniesieniu do wzorów przemysłowych, które zgłoszono do rejestracji przed dniem ... [*data wejścia w życie niniejszej dyrektywy*].

Artykuł 20

Wyczerpanie praw

Prawa, które wynikają z prawa do wzoru przemysłowego po dokonaniu rejestracji, nie rozciągają się na działania dotyczące produktu, w którym zawarto lub zastosowano wzór przemysłowy objęty zakresem ochrony wynikającej z prawa do wzoru przemysłowego, jeśli produkt ten został wprowadzony do obrotu w Unii przez uprawnionego do prawa do wzoru przemysłowego lub za zgodą tego uprawnionego.

Artykuł 21

Prawo uprzedniego używania w odniesieniu do prawa z rejestracji wzoru przemysłowego

1. Każda osoba trzecia ma prawo uprzedniego używania, o ile może udowodnić, że przed datą dokonania zgłoszenia lub – jeśli zastrzeżono pierwszeństwo – przed datą pierwszeństwa rozpoczęła używanie w dobrej wierze lub poczyniła poważne i skuteczne przygotowania do używania w danym państwie członkowskim wzoru przemysłowego objętego zakresem ochrony wynikającej z prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, stanowiącego naśladownictwa tego zarejestrowanego wzoru przemysłowego.
2. Prawo uprzedniego używania, o którym mowa w ust. 1, uprawnia osobę trzecią do wykorzystywania wzoru przemysłowego do celów, do których go używano lub do których poczyniono poważne i skuteczne przygotowania, przed datą zgłoszenia w celu uzyskania prawa z rejestracji wzoru przemysłowego lub przed datą pierwszeństwa w odniesieniu do prawa z rejestracji wzoru przemysłowego.

Artykuł 22

Stosunek do innych form ochrony

Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla jakichkolwiek przepisów prawa Unii odnoszących się do praw z niezarejestrowanych wzorów przemysłowych lub dla jakichkolwiek przepisów prawa Unii lub prawa danego państwa członkowskiego odnoszących się do znaków towarowych lub innych oznaczeń odróżniających, patentów i wzorów przemysłowych użytkowych, krojów pisma typograficznego, odpowiedzialności cywilnej lub nieuczciwej konkurencji.

Artykuł 23

Stosunek do prawa autorskiego

Wzór przemysłowy chroniony na podstawie prawa do wzoru przemysłowego zarejestrowanego w państwie członkowskim lub w odniesieniu do państwa członkowskiego zgodnie z niniejszą dyrektywą jest również chroniony na podstawie prawa autorskiego od daty powstania wzoru przemysłowego lub utrwalenia go w jakiegokolwiek formie, pod warunkiem że spełnione są wymogi prawa autorskiego.

Artykuł 24

Symbol rejestracji

Uprawniony do prawa z rejestracji wzoru przemysłowego może poinformować opinię publiczną, że wzór przemysłowy jest zarejestrowany, umieszczając na produkcie, w którym wzór przemysłowy jest zawarty lub zastosowany, literę D wpisaną w okrąg (®). Takiej informacji o wzorze przemysłowym może towarzyszyć numer rejestracji wzoru przemysłowego lub hiperłącze do wpisu wzoru przemysłowego w rejestrze.

Rozdział 3

Postępowanie

Artykuł 25

Wymogi dotyczące zgłoszenia

1. Zgłoszenie wzoru przemysłowego do rejestracji zawiera co najmniej wszystkie następujące elementy:
 - a) wniosek o rejestrację;

- b) informacje identyfikujące zgłaszającego;
 - c) dostatecznie wyraźne przedstawienie wzoru przemysłowego pozwalające na określenie przedmiotu żądanej ochrony;
 - d) wskazanie produktów, w których wzór przemysłowy ma być zawarty lub zastosowany.
2. Zgłoszenie wzoru przemysłowego do rejestracji wymaga uiszczenia opłaty określonej przez dane państwo członkowskie.
3. Wskazanie produktów, o którym mowa w ust. 1 lit. d), nie wpływa na zakres ochrony wzoru przemysłowego. Ma to również zastosowanie do opisu oraz do wszelkich pisemnych form dysklamacji zawartych w opisie, wyjaśniających przedstawienie wzoru przemysłowego, jeżeli państwo członkowskie przewiduje wymóg takiego opisu.

Artykuł 26

Przedstawienie wzoru przemysłowego

1. Przedstawienie wzoru przemysłowego przyjmuje dowolną formę wizualnej reprodukcji w czerni i bieli lub w kolorze. Reprodukacja może być statyczna, dynamiczna lub animowana i może być wykonana za pomocą wszelkich odpowiednich środków, z wykorzystaniem ogólnie dostępnej technologii, w tym rysunków, fotografii, filmów wideo, obrazowania komputerowego lub modelowania komputerowego.
2. Reprodukacja pokazuje wszystkie aspekty wzoru przemysłowego, w odniesieniu do których występuje się o ochronę, w jednym widoku lub większej ich liczbie. Ponadto w celu dalszego uszczegółowienia konkretnych cech wzoru przemysłowego można przedstawić inne rodzaje widoków.

3. Jeżeli przedstawienie zawiera różne reprodukcje wzoru przemysłowego lub zawiera więcej niż jeden widok, muszą one być ze sobą spójne, a przedmiot rejestracji określa się na podstawie wszystkich cech wizualnych tych widoków lub reprodukcji łącznie.
4. Przedstawia się sam wzór przemysłowy, z wyłączeniem innych elementów.
5. Elementy, w odniesieniu do których nie występuje się o ochronę, wskazuje się za pomocą wizualnych dysklamacji. Wszelkie takie wizualne dysklamacje stosuje się konsekwentnie.
6. Centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluksu współpracują ze sobą oraz z Urzędem Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej w celu ustanowienia wspólnych norm mających zastosowanie do wymogów i środków przedstawiania wzorów przemysłowych, w szczególności w odniesieniu do rodzajów i liczby widoków, które należy stosować, rodzajów dopuszczalnych wizualnych dysklamacji, a także specyfikacji technicznych środków, które należy stosować na potrzeby reprodukcji, przechowywania i zgłaszania wzorów przemysłowych, takich jak formaty i rozmiar odpowiednich plików elektronicznych.

Artykuł 27

Zgłoszenia zbiorowe

Kilka wzorów przemysłowych można ująć w jednym zbiorowym zgłoszeniu wzorów przemysłowych do rejestracji. Możliwość ta nie jest ograniczona warunkiem przewidującym, że wszystkie produkty, w których wzory przemysłowe mają być zawarte lub zastosowane, należą do tej samej klasy klasyfikacji lokarneńskiej.

Artykuł 28
Data zgłoszenia

1. Za datę zgłoszenia wzoru przemysłowego uznaje się dzień, w którym zgłaszający złożył w urzędzie dokumenty zawierające informacje określone w art. 25 ust. 1 lit a), b) i c).
2. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejszego artykułu, data zgłoszenia może zostać przyznana w przypadku braku jednego elementu lub większej liczby elementów wymaganych na mocy art. 26, pod warunkiem że przedstawienie wzoru przemysłowego jako całości jest dostatecznie wyraźne w rozumieniu art. 25 ust. 1 lit. c).
3. Państwa członkowskie mogą także przewidzieć, że przyznanie daty zgłoszenia wymaga uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Artykuł 29
Zakres badania merytorycznego

Przeprowadzając badanie zgłoszonego wzoru przemysłowego pod kątem kwalifikowalności do rejestracji, Urzędy ograniczają się do zweryfikowania braku materialnych podstaw odmowy rejestracji, o których mowa w art. 13.

Artykuł 30
Odroczenie publikacji

1. Zgłaszający wzór przemysłowy do rejestracji może wraz ze zgłoszeniem złożyć wniosek o odroczenie publikacji zarejestrowanego wzoru przemysłowego na okres do 30 miesięcy, licząc od daty zgłoszenia lub – jeśli zastrzeżono pierwszeństwo – od daty pierwszeństwa.
2. Po rejestracji wzoru przemysłowego, żadne przedstawienia wzoru przemysłowego, ani żadne akta dotyczące zgłoszenia nie są udostępniane publicznie do wglądu, z zastrzeżeniem przepisów prawa krajowego chroniących uzasadnione interesy osób trzecich.
3. Informacja o odroczeniu publikacji zarejestrowanego wzoru przemysłowego podlega publikacji.
4. Wraz z upływem terminu odroczenia lub w dowolnym wcześniejszym terminie, o który wniosł uprawniony do prawa, urząd udostępnia publicznie do wglądu wszelkie wpisy w rejestrze i akta dotyczące zgłoszenia i publikuje zarejestrowany wzór przemysłowy.
5. Uprawniony do prawa może uniemożliwić publikację zarejestrowanego wzoru przemysłowego, o której mowa w ust. 4, występując w tym celu z wnioskiem o zrzeczenie się zarejestrowanego wzoru przemysłowego.
6. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, na zasadzie odstępstwa od ust. 4 i 5, że urząd ma opublikować zarejestrowany wzór przemysłowy wyłącznie na wniosek uprawnionego do prawa. W przypadku gdy państwo członkowskie przewiduje uiszczenie opłaty za publikację, otrzymanie tej opłaty może zostać uznane za taki wniosek.

Artykuł 31
Procedura unieważnienia

1. Bez uszczerbku dla prawa stron do wniesienia odwołania do sądu państwa członkowskie mogą przewidzieć efektywną i sprawną administracyjną procedurę unieważnienia prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, która przeprowadzana jest przed ich urzędami.
2. Administracyjna procedura unieważnienia, o której mowa w ust. 1, przewiduje, że prawo z wzoru przemysłowego unieważnia się w oparciu o co najmniej następujące podstawy:
 - a) wzór przemysłowy nie powinien być zostać zarejestrowany, ponieważ nie spełnia wymogów definicji zawartej w art. 2 pkt 3 lub wymogów przewidzianych w art. 3–8;
 - b) wzór przemysłowy nie powinien być zostać zarejestrowany, ponieważ narusza art. 13 ust. 1 lit. c);
 - c) wzór przemysłowy nie powinien być zostać zarejestrowany z powodu istnienia wcześniejszego wzoru przemysłowego w rozumieniu art. 14 ust. 1 lit. e).
3. Procedura administracyjna, o której mowa w ust. 1, przewiduje, że do złożenia wniosku o unieważnienie uprawnione są następujące osoby:
 - a) w przypadku określonym w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu – osoby, grupy lub podmioty, o których mowa w art. 14 ust. 3;

- b) w przypadku określonym w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu – osoba lub podmiot, o których mowa w art. 14 ust. 4;
- c) w przypadku określonym w ust. 2 lit. c) niniejszego artykułu – co najmniej osoby, o których mowa w art. 14 ust. 6 lit. a) i b).

Artykuł 32
Przedłużenie

1. Rejestrację wzoru przemysłowego przedłuża się na wniosek uprawnionego do prawa z rejestracji wzoru przemysłowego lub innej osoby upoważnionej z mocy prawa lub na podstawie umowy do wniesienia o przedłużenie, pod warunkiem uiszczenia opłat za przedłużenie. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że wpłynięcie opłat za przedłużenie należy uznać za stanowiące taki wniosek.
2. Urząd powiadamia uprawnionego do prawa z rejestracji wzoru przemysłowego o wygaśnięciu rejestracji co najmniej sześć miesięcy przed takim wygaśnięciem. Urząd nie ponosi odpowiedzialności za niepodanie takiej informacji, a fakt niepodania takiej informacji nie ma wpływu na wygaśnięcie rejestracji.
3. Wniosek o przedłużenie składa się i opłaty za przedłużenie uiszcza się w okresie co najmniej sześciu miesięcy bezpośrednio poprzedzającym wygaśnięcie rejestracji.

W przypadku niedotrzymania wspomnianego terminu wniosek można złożyć w kolejnym okresie sześciu miesięcy następującym bezpośrednio po wygaśnięciu rejestracji lub jej późniejszego przedłużenia. Opłaty za przedłużenie i dodatkową opłatę uiszcza się w tym kolejnym okresie.

4. W przypadku rejestracji na podstawie zgłoszenia zbiorowego, gdy uiszczone opłaty za przedłużenie nie są wystarczające do pokrycia wszystkich wzorów przemysłowych objętych wnioskiem o przedłużenie, rejestrację przedłuża się w odniesieniu do tych wzorów przemysłowych, których objęcie jest wyraźnie przewidziane w uiszczonej kwocie.
5. Przedłużenie staje się skuteczne od dnia następującego po dniu, w którym wygasa istniejąca rejestracja. Przedłużenie wpisuje się do rejestru.

Artykuł 33

Komunikowanie się z urzędem

Strony w postępowaniu lub, w stosownych przypadkach, ich pełnomocnicy określają oficjalny adres do celów oficjalnego komunikowania się z urzędem. Państwa członkowskie mają prawo wprowadzić obowiązek, zgodnie z którym adres ten powinien znajdować się w Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Rozdział 4

Współpraca administracyjna

Artykuł 34

Współpraca w obszarze rejestracji wzorów przemysłowych, administrowania nimi i ich unieważniania

Urzędy mają możliwość prowadzenia skutecznej współpracy między sobą oraz z Urzędem Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej w celu promowania konwergencji praktyk i narzędzi odnoszących się do badania, rejestracji i unieważniania wzorów przemysłowych.

Artykuł 35

Współpraca w innych obszarach

Urzędy mają możliwość prowadzenia skutecznej współpracy między sobą oraz z Urzędem Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej we wszystkich obszarach swojej działalności innych niż obszary, o których mowa w art. 34, mających duże znaczenie dla ochrony wzorów przemysłowych w Unii.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

Artykuł 36

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne niezbędne do wykonania art. 2 i 3, 6, 10–19, 21, 23–30 oraz 32 i 33 najpóźniej do dnia ...[36 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy]. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektywy uchylonej niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Sposób dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w obszarze regulowanym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 37

Uchylenie

Dyrektywa 98/71/WE traci moc ze skutkiem od dnia... [36 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy], bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu transpozycji dyrektywy do prawa krajowego, który to termin określono w załączniku I.

Odniesienia do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku II.

Artykuł 38

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Jednak art. 4, 5, 7, 8, 9, 20 i 22 stosuje się od dnia ... [36 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy].

Artykuł 39

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

W imieniu Rady

Przewodniczący / Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Termin transpozycji do prawa krajowego (o której mowa w art. 37)

Dyrektywa	Termin transpozycji
98/71/WE	28 października 2001 r.

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Dyrektywa 98/71/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 1 formuła wprowadzająca	art. 2 formuła wprowadzająca
–	art. 2 pkt 1 i 2
art. 1 lit. a)	art. 2 pkt 3
art. 1 lit. b)	art. 2 pkt 4
art. 1 lit. c)	art. 2 pkt 5
art. 2	art. 1
art. 3–10	art. 3–10
–	art. 11 i 12
art. 11	art. 13 i 14
–	art. 15
art. 12 ust. 1	art. 16 ust. 1 i ust. 2 lit. a), b) i c)
–	art. 16 ust. 2 lit. d)
–	art. 16 ust. 3
art. 12 ust. 2	–
–	art. 17
art. 13 ust. 1 lit. a), b) i c)	art. 18 ust. 1 lit. a), b) i c)
–	art. 18 ust. 1 lit. d) i e)
art. 13 ust. 2 lit. a), b) i c)	art. 18 ust. 1 lit. f), g) i h)
–	art. 18 ust. 2
art. 14	–
–	art. 19

Dyrektywa 98/71/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 15	art. 20
–	art. 21
art. 16	art. 22
art. 17	art. 23
–	art. 24–35
art. 18	–
art. 19	art. 36
–	art. 37
art. 20	art. 38
art. 21	art. 39
–	załącznik I
–	załącznik II